Základní škola

Čeladná

příspěvková organizace

Sborník básní

z 2. ročníku literární soutěže

Kalusův kalamář

Žáci tvořili svá díla na zadané téma

Rodina, moje jediná

Soutěžní kategorie:

I. kategorie: žáci 2. a 3. ročníku – jednotlivci, dvojice

II. kategorie: žáci 4. a 5. ročníku – jednotlivci, dvojice

III. kategorie: žáci 6. a 7. ročníku

IV. kategorie: žáci 8. a 9. ročníku

KATEGORIE I., JEDNOTLIVCI

Dědeček a pejsek
Marie Navrátilová
(ZŠ Čeladná)

Můj dědeček hříbeček,
jmenuje se Pepíček.
Má veliký nos
skoro jako kos.

ten jmenuje se Rek.
Má zápal kostí od blbostí
a papírovou horečku.

Rek štěká na všechny,
jen na páníčka ne,
protože je to Pepíček
a Pepíček je PÁNÍČEK!

UZNÁNÍ ODBORNÉ POROTY

Rodinka
Klára Žišková
(ZŠ a MŠ F-M, Skalice)

Rodinka je vlastně moje maminka,
tatínek, babička, dědeček,
tetička a strýček.
Maminka je květinka,
tatínek je bobínek,
babička je stejná jako tetička,
dědeček je moudrý jako hříbeček,
tetička je jako moje babička,
no a můj strýček,
to je velký býček.
Moje rodinka bude vždy v mém srdci,
všechny mám moc ráda.

Sestra
Natálie Lančová
(ZŠ Čeladná)

Moje sestra nejstarší
hraje fotbal i hry další.
Pak hraje na mobilu
a píše si s kámoši.

A pak hraje na housličky
fidly, fidly, fidly – skřip.
Jak dohraje na housličky,
začne si hrát s robo-broučky.
UZNÁNÍ ŽÁKOVSKÉ POROTY

KATEGORIE I., DVOJICE

Rodina
Karolína Pardubická a Eliška Čubová
(ZŠ a MŠ F-M, Skalice)

Moje maminka je hezká jako květinka,
můj dědeček je mladý jako hříbeček,
moje babička je zas moc maličká
a moje tetička může být šlechtička.
Můj tatínek chce být vojínek
a můj strýček má v kapse klíček.

Moje rodina je tááák velká!
Mám je všechny rád,
proto chci všem pusu dát.
UZNÁNÍ ŽÁKOVSKÉ POROTY

Dědeček
Laura Michálková a Jan Janošec
(ZŠ a MŠ Palkovice)

Náš milý dědeček
našel jeden knoflíček.
A ten jeden knoflíček
byl čistý jako střevíček.

Střevíček byl hezounký
jako ten naší maminky.
Tetička jí ho závidí,
už jej chtěla taky mít.

A ten milý dědeček
koupil tetě střevíček.
Střevíček se tetě líbil,
byl stejný jak mamінčin.

Všichni byli spokojeni
i ta naše tetička
maminka i dědeček.
Byli rádi moc
a už byla noc.
UZNÁNÍ ODBORNÉ POROTY

Rodina
Matyáš Sekera a Patrik Vašíček
(ZŠ Čeladná)

Strejda, jejda, jejda.
Dům řekl, začala bouřka.
Kočička loužička šla do světa.
Ahoj světe! To je moje rodina:
Babka chňapka, lapka.
Mamka mňamka, klapka.
Pes, les, plesk. Krouží louží.
Táta mňouká, fouká.
Teta louka, kouká.
Děděk Pepek, cink.

KATEGORIE II., JEDNOTLIVCI

Bratranec, máma a táta
Štěpán Zeman
(ZŠ a MŠ Palkovice)

S mámou dělám úkoly,
s tátou zase cvičím.
I když nechci do školy,
trochu rád se učím.

Můj bratranec je nejlepší
a jmenuje se Vilda.
Je to velký sportovec
a taky hodně měňavec.

Rodina je to nejlepší,
i když dělám někdy „hepčí".
Rodina je moje zlato
a myslím, že stojí za to.

Jak jsme vyrazili na výlet,
hned mi Vilda řek:
„Tohleto je fialka
a tohle zas píďalka."

Rodina jde dobrá věc,
ale PŘEC!
Když se máma trochu zlobí
-jako třeba dnes a loni…
UZNÁNÍ ODBORNÉ POROTY

Sestra
Elen Piňosová
(ZŠ Čeladná)

Tam, kde je má sestřička,
tam je pěkná partička.
Většinou jsou to bratránci,
mají smysl pro legraci.
Jó však sestra, ta to je,
vždycky mě rozesměje.
Když se zavolá bonbón,
vydá krásný zvučný tón.
Učení jí však moc nejde,
ale angličtina se jí sejde.
Co mám ale nejradši,
kočku, kočku kočičí.
Každé jaro koťátka,
to je dlouhá pohádka.
Se sestrou je vždycky sranda,
hlavně když přijede Fanda.
Co dělá, když nejsem doma?
tak to neví ani máma.
Učení je pro mě hračka,
hlavně když je u mě kočka.
Máme papouška Pískulu,
má vždy velkou papulu.
Strejda peče koláče,
máma z toho pláče.
Mám já jednu babičku,
ta říká: „Zlato, nemáš něco v očičku?"
Když je tu sestřička,
je to vždycky pecička.
Jó, vymyslet rým,
to je šprým.

Moje opora
Eliška Pazderníková
(ZŠ Frýdlant nad Ostravicí, Komenského 420)

Každé ráno, když se vstává,
s úsměvem mě vítá máma.
A táta je drsňák.
Na toho si nikdo netroufne, beztak.

Moje ségra, moje dvojče,
koupila mi k svátku morče.
Na tváři mého bratra úsměv vylízá,
ten úsměv na ostatní přelízá.

Babička kuchařka, opora má,
sladkosti z lednice nám na sváču dá.
Dědeček opravář trubky nám spraví,
sladkosti z lednice hnedka nám stráví.

Tetička Bětička miminko měla,
o pár let později s ním věneček věla.
Jednoho malého sýčka
zachránil bratr od prvního strýčka.

Sestřenka vzdálená talent má,
příležitosti kreslení neodolá.
Bratranec Pavel zas sport má rád,
dokonce rugby by chtěl teď hrát.

Můj skvělý pes Fido
je tak dobrý, že s ním hraju domino.
A to morče, co od ségry mám,
vykouzlí úsměv na tváři i vám.

Budu mít neteř, dceru od bratra,
ale zatím jsem s rodiči a ségrou v Tatrách.
Už mám svou neteř vysněnou
a nevyměnila bych ji za jinou.

I má kámoška patří k mé rodině,
ale mí spolužáci patří k ní jen mírně.
Má učitelka skvělá, můj život skvělý,
ale pro někoho je život příliš smělý.

Jsem teď trochu větší, už vím, jak to chodí.
Za pár let mi začne na novém místě život nový.
Má rodina je oporou mou a taky bude.
A bude se mnou táhnout za jeden provaz, i když tu nebude.

Už jsem větší, je ze mne máma.
Jsem s manželem, dětmi i se zvířatama.
Má herecká kariéra už začala
a tím mou pěveckou kariéru načala.

Můj manžel mi pomáhá se vším, co je třeba
a děti mi namažou aspoň kousek chleba.
Rodina je skvělá, je oporou mou
a nikdy mě nenechá do jámy spadnout.

Ve své rodině se cítím dobře
nevyměnila bych ji ani za pět týdnů u moře.
Dcera a syn už jsou větší
a na podědění mé kariéry už se těší.

V rodině jsme všichni spolu,
nikdy jsme se z útesu nestrčili dolů.
Jsme všichni na stejné lodi
a stejně tak to bylo i vloni.

UZNÁNÍ ŽÁKOVSKÉ POROTY

Malý super hrdina
Helena Charbuláková
(ZŠ Čeladná)

Morčík, tak se jmenuje.
Je to morče a je moje.
Morčíka by neporazil pán.
Můj Morčík je superman.
Jednou na boj s Morčíkem
vyrazil kocour s poníkem.
Morčík je tam zlechtal
a pak toho nechal.
Bylo jasné: MORČÍK VYHRÁL!
Když se kocour olízal.

Moje sestra Morčíka chtěla,
a proto se semlela ta mela:
Morčík skočil z klece ven
a křičel: „Tak jdem!“
A Morčík byl hrozně rád.
Mohl se venku radovat.
Morčík se radoval. A moc!
Chtěl se radovat, než přijde noc.
Pak jsem ho vzala k sobě,
byl, chudák, unavený hodně.
A v náruči mi usnul,
k mojí posteli se sunul.
A zdálo se mu o rodině,
která tu, naštěstí, je.

Dědeček
Elizabeth Irena Papíková
(ZŠ Frýdlant nad Ostravicí, Komenského 420)

Dědeček hříbeček, ten má ale brejličky,
dědečku milej, ty budeš mít rohy.
Dědeček zvoneček, ten krásný zvoneček,
pobíhá sem a tam, zazvoní cink-bim-bam.

Dědečku, dědečku, díváš se mi zvláštně do očí,
nešeptej, nešeptej nebo tě neuslyším.
Dědo, dědo, koukni se. Umím přemet vzad i vpřed!
Koblížky má děda rád s kakaem i s kávičkou.
Ty si rád vždycky dá.

Dědečku, dědečku, dívej se, co jsem přinesla.
- Koťátko mourovatý, jaké ty máš rád.
- Dědo, dědo, dráček letí.

Dívej se nebo nám uletí!
Dědo, dáš si čaj studený, teplý, horký…
- jaký ty máš rád.

Dědečku, dědečku, jaká byla
babička? Hodná, milá, zlá?
Ale dědo, nemrač se tak!
Dědo, sněží, padá sníh,
pojď si zabobovat na saních!

Dědo, koukni se ven, svítí slunko,
létající balón nad námi letí.
Dědo, koukni, máma, táta,
už jdou! To ne! Prázdniny už skončily.

Jak to u nás vypadá
Markéta Ručková
(ZŠ a MŠ F-M, Skalice)

Lucerna se rozsvítila, měsíc vyšel na nebe
a já se divím, že pod tíhou rampouchů pusa nezebe.
Kapr se prostě ulovit nedá, říkal to i děda.
Moje sestřička a bratr jsou doma v teple
a já tu musím čekat, až se objeví kapr.
Po třech hodinách jsem kapra ulovil,
táta mě pochválil
a kapra dal do hrníčka.
Babička s maminkou ozdobily stromeček,
a pak nám řekly, že dostanem dáreček.
Vešli jsme do pokoje a tam jsme viděli naši kočku,
která teď silně připomínala skartovačku.
Dárky rozcupovala nebo většinu roztrhala
a navíc v pokoji loužičku udělala.
Mezitím moje sestřička vyndala z hrníčka kapříčka.
Ten jí vyklouzl, udělal piruetku a spadl do těstíčka.
Dědeček řekl, že to asi nebude k snědku.
Nakonec kapra snědl náš pes a myslím,
že měl hezčí Vánoce než celá ves.
TO SNAD JENOM NAŠE RODINA
JE TAKHLE PODIVNÁ!

Náš Macík
Lukáš Kubátka
(ZŠ a MŠ F-M, Skalice)

Macík přišel z nedohledna,
navštívil nás 5. ledna.
Samotinký, sám,
brodil se sněhem k nám.
Rychle, rychle, nemám stání,
prosím místo na přespání.
My jsme řekli: "Tady ho máš."
Ten kocour má ale kuráž.
Zahrabal se do seníčka
a spal a spal až do ráníčka.
Rozhlédl se: „Kde to jsem? –
zrovna se mi zdál krásný sen
o teplém pelíšku
a o milém páníčku."
A při této myšlence o Šípkové Růžence
zalezl nám do zahrádky
otevřenými vrátky.
Kouká, kouká, kde co je,
tady tůje, tam jabloně.
Hledá, hledá myší díry,
říká si, „Já nejsem líný.
Co to tady slyším?"
„Pozor, už jde!" Zvolá hlas myší.
Jsou tu v zemí dobrotky
a hodní lidé mi dávají mlsotky.
Už nebudu cestovat dál,
budu spát třeba tam.
A tak skončil ten příběh celý,
kde kočka neví, který dům je její.

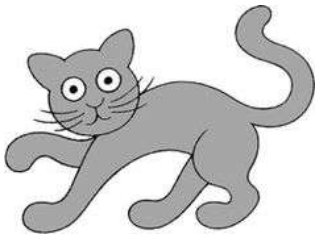

Moje rodina a zvěř
Antonín Studénka
(ZŠ a MŠ Palkovice)

Můj tatínek pracuje v bance,
raduje se, když má prachy v kapse.
Nakoupí a uvaří,
koukne, co má dnes v diáři.

Maminka zas uklízí,
někdy prostě zešílí.
V neděli porodila dítě,
jupí, těším se, až dneska přijde.

Ségra, ta je protivná,
jmenuje se Anička.
Běhá, plave, závodí,
počkat, jezdí taky na koni.

Miminko je uplakané, asi chce pít.
Jakmile se napije, hned je klid.
Jmenuje se Štěpánek,
je to náš miláček.

Bratranec má šestnáct let,
je velký jak celý svět.
Bratranec hraje házenou,
určitě dal nějaký gól.

Druhý bratranec je Lukáš,
je to velký pašák.
Lukáš hraje fotbal,
když si zlomí nohu, dají na ni obal.

Děda, ten je protivný,
někdy mu smrdí nohy.
Děda je na Ostravici,
má tvrdou palici.

Babička je hodná,
jídla má dobrá.
Žehlí, pere, vytírá,
ať máme čisto jak u doktora.

Náš pes je hnědý
a pěkně rychlý.
Malý jako mraveneček,
rychlý jako velký křeček.

To je moje rodina,
táta, máma a děda.
Já už spěchám do školy
musím plnit úkoly.

KATEGORIE II., DVOJICE

Moje velká rodina
Anna Pánková a Adriana Poláchová
(ZŠ Frýdlant nad Ostravicí, Komenského 420)

Moje milá babička
sbírala šťavnatá jablíčka.
Pokaždé, když babičku uvidím,
jablíčka vždy ucítím.

Můj milovaný dědeček
je už sice stařeček,
ale hraje ping-pong rád,
potom si dá klidně mák.

K drahé tetě Bětě
jedu občas v létě.
U mojí tety je i můj strýc
a ten má rád hodně pizz.

Můj bratříček
se jmenuje Petříček.
A moje sestra
má ráda květinu jménem astra.

Moje maminka
ráda vaří vepřová kolínka.
A můj hodný tatínek
si se mnou hraje,
protože jsem jako andílek.

A tohle je moje velká rodina jediná!
UZNÁNÍ ODBORNÉ POROTY

Moje milá maminka
Tereza Šrámková a Marie Gromann
(ZŠ Frýdlant nad Ostravicí, Komenského 420)

Každý den, když přijdu domů,
pozdravím ji: „Ahoj, mami!“,
dám jí pusu na líčko,
je to moje srdíčko.
Má mě ráda, já ji taky,
na podzim spolu pouštíme draky.

Jaro, léto, podzim, zima,
moje maminka je prima.
Super zážitky spolu máme,
každý večer na ně vzpomínáme.

Nikdy jsi na mě neřvala,
když jsem pětku dostala.
Peníze sis nenechala,
když odpracovala sis je sama.

Tatínek nám odešel,
vzpomínáme na něj obě.
Byly to dobré časy,
ale teď jsou ovšem taky.

Vážím si své maminky,
vy doufám taky,
protože nikdy nevíte,
kdy ji můžete ztratit!
Mám tě ráda, mami!
UZNÁNÍ ŽÁKOVSKÉ POROTY

Moje milá rodina
Jana Sochorová a Barbora Kvášová
(ZŠ Frýdlant nad Ostravicí, Komenského 420)

Moje ségra je otravná jak nitě,
ale chová se jak velké dítě.
Moje mamka voní jako levandule,
ale je přísná jako trn od růže.
Můj táta je pracovitý,
mám ho ráda,
ale jeho chrápání mi hlavou letí.

Můj kocour – koupila jsem si ho včera.
Zvykl si rychle, mám ho ráda.
Moje babička dobrá kuchařka je,
ale někdy naštvaná je.
Můj děda jezdí kamionem,
už tři týdny neviděl mé jasné tváře.

Moje sestřenice velká je,
nevídám se s ní často,
protože má přítele.
Můj bratranec rovnátka má,
vypadá divně, ale přesto jedničky má.
Moje prababička slepice má,
krmit je je zábava!
Můj pradědeček cigaretu má,
tabák mu došel,
ajaj, musím tam jít zas.

Vánoce
Michaela Šebestová a Barbora Ručková
(ZŠ a MŠ F-M, Skalice)

Vánoce, to jsou pěkné svátky,
noc je tmavá, noc je dlouhá,
ale den je krátký.
Maminka stromeček ozdobila
a sestřička dárečky posbírala.
Tatínek kapra ulovil
a dědeček domek ozdobil.
Babička mamince pomáhá v kuchyni
a Vánoce můžou začíti.
Rodina sejde se u vánočního stromku,
i moje jediná kočička Riku.
Rozbalím si dáreček
a uvnitř je plyšáček.
A takhle to je rok co rok
o Vánocích napřesrok.

Rodina
Beata Lepiarzová a Amelie Chromčáková
(ZŠ Čeladná)

V naší rodině velí táta,
ale nejstarší je máma.
Dvě děti máme,
které dobře známe.

Máme jednoho mazlíčka,
je to milá kočička,
jmenuje se Růžička
a ráda rozmotává klubíčka.

Na Silvestra přijela teta,
která nám ukázala
svého nového pejska.

Jmenuje se Alík
a rád si hlídá
Svůj okousaný špalík.

Strýc mu slíbil boudu,
ve které bude mít jídlo a vodu.

Tetičky a strejda
Vojtěch Drábek a Jiří Olejník
(ZŠ a MŠ Palkovice)

Moje tetička
je chytrá hlavička,
pořád ji otravuje moje velká sestřička.
Teta se jmenuje Květa
jako jedna malá věta.

Moje druhá tetka
se jmenuje Bětka.
Tato hodná tetina
je překrásná jak květina.

Moje třetí tetička
chová se jak Bětička.
Překrásná je též,
líbí se jí Leoš Mareš.

A můj strejda povídá,
je to banda drtivá.
A jen tak pro vysvětlení –
drtí věci na padrť.

To jsou moje tetičky,
tenké jak mé hrdličky.
A můj strejda je taky super,
říkal, že mi koupí mini cooper.

KATEGORIE III.

Babička Mary
Martin Habrnál
(ZŠ Čs. armády 570, F-M)

V této jedné hodině
budu muset psát
o mé velké rodině,
nemusíš se bát.

Babička vždy ráno vstane
jako první z nás,
načež zařve „Kriste Pane!“,
snad nám ji někdo vymění.

Marně jí pak říkáváme,
že zde váza nebyla,
jízlivá slova polykáme,
jinak by nás zabila.

A když jsme všichni probuzeni
řevem naší babičky,
do spánku nám již moc není,
tak hurá do školičky.

Do práce a do školy –
je to u nás jak na jarmarku.
Jen co se táta oholí
ŠUP! A sedí u volantu.

Taková je naše babka
a nikdy se nezmění,
žít s ní doma, to jsou jatka,
snad nám ji někdo vymění.

Proto toto celé píšu,
babičku jsem vám představil
bude-li mít někdo zájem,
třeba by nás jí zbavil.

A tak po jedné hodině
mám hotový inzerát.
Dám vám svoji babičku
a ještě budu rád!
UZNÁNÍ ODBORNÉ POROTY

Členové mé rodiny
Kateřina Divišová
(ZŠ a MŠ F-M, J. Čapka 2555)

Moje rodina, to je mé všechno,
dává mi doma lásku a teplo.

Začala bych svou maminkou,
nemá moc zkušeností s technikou,
zato umí skvěle vařit,
celý byt obhospodařit.

Jediný muž v našem bytě –
budu vás ještě napínat klidně.
Nevíte? Tak já vám to povím:
Je to můj tatínek,
v křesle si rád hoví.
Je chytrý, vtipný, laskavý,
všechno nám doma opraví.

Taky moje sestra,
ta se, vážení, nezdá!
Je to velké šídlo
a má moc ráda jídlo.

No a co my a zvířata?
Jasně, máme dvě morčata.

Lucka a Amálka jmenují se,
o společnou klec dělí se.

Tak takhle si u nás doma žijeme,
občas se i myjeme.

O zábavu není nouze,
občas ty hádky pouze.

Ale to nám nevadí,
vždycky se to napraví.

Jsme všichni skvělí a zdatní,
spolu vše zvládneme levou zadní.
UZNÁNÍ ŽÁKOVSKÉ POROTY

Moje rodina
Marie Mazurová
(ZŠ a MŠ Palkovice)

Jmenuji se Maruška,
jsem od maminky dceruška.
To já skládám tuto básničku,
a teď představím babičku.

Moje milá babička
jmenuje se Zdenička.
Zamilovala se do dědečka,
až měli mého tatíčka.

Tatínek je silný pán,
stal se z něho kapitán
naší velké rodiny,
až se zamiloval do krásné ženy.

Ta krásná žena z Ostravy
je moje milá maminka.
Když se spolu oženili,
měla jsem i tatínka.

Spolu mají holčičku,
moji mladší sestřičku.
Hrajeme si na babu
a se psy chodíme na zahradu.

Naše malá štěňátka
jsou tak trošku ťulátka.
Zakopnou i o malé kameny,
natož pak o velké kořeny.

Tahle malá štěňátka
jsou od jedenáctiletého bratránka
jménem Adámka.

Toto je má rodina,
která se s vámi loučí
a odchází do kina.

Veliká rodina z Čeladné
Václav Chaloupecký
(ZŠ Čeladná)

Kočka moje mourovatá,
ta má ráda koťata.
Má je ráda převelice,
hodila je do popelnice.

Dědeček Mareček je křeček
a hlodá mrkev,
až mu z nosu teče krev.
Dědeček Mareček se chová jak blbeček.

Brácha Vítek,
to je ale kvítek.
Když se řekne: "Hola, škola volá!",
pod peřinu se hned schová.

Pejsek můj strakatý,
ten je ale macatý.
Má rád pamlsky,
chytá po nich kočičí ocásky.

Sestřenice, co má ráda popelnice,
chodí taky do gymnastiky,
odříkává při tom pranostiky.

Maminku moji
co v pozoru stojí,
co má svatou zář,
skládám pro ni KALAMÁŘ.

Moje rodina,
to je dědina.
Celá rodina mi přeje
a mě to u srdce hřeje

Zahrada za domem
aneb
Jak si žijem
Dorota Petrová
(ZŠ a MŠ F-M, J. Čapka 2555)

V ráji mého domova
spousta zvířat se chová.
Křičet, dupat se tam smí,
proto je tam bláznovství.
Ráno kohout zakokrhá,
spousta času se tím mrhá.
Vždyť on sám snad nikdy nespí,
občas zakokrhání přespí.
A teď zase ke psovi –
o něm bych mohla psát slohy.
Je hubený, hnědý, ušatý,
no prostě pes jak vyšitý.
Čtyři kočky doma máme,
každý večer je schováváme.
No a teď vidíte, že u nás doma
prostě nikdy není nuda.
Ano, ano, občas nuda je,
ale že by furt, tak to teda ne!
Vždycky, když jdu večer spát,
nechávám si o nich zdát.
Bohužel, mám už jen jednu babičku,
ta dělá výbornou kávičku.
Můj dědeček má jezírko
a v něm rybek asi sto –
oranžové, červené, zelené,
no prostě hodně barevné.
Maminka umí suprově vařit
a nikdy nechodí pařit.
Také mám suprového tatínka,
mám ráda i jeho tatínka.
Brášku já mám staršího.
Jo, chtěla bych mladšího.
Takový je ten náš dům,
zvířat je tam plný dvůr.

Můj domácí králíček
Richard Kukucz
(Masarykova ZŠ a MŠ, Hnojník)

Když jednoho sobotního rána
přišla ta nádherná zpráva!
Pak viděl jsem, že před dveřmi něco stojí,
ale spíš je to fantazie, kterou mám svoji.

Dneska má být ta rodinná oslavička,
má totiž narozky má milá sestřička.
Když dostane to, co si přála,
tak možná to bude ta mořská spirála.

Nebyl to mořský koníček,
nýbrž náš nádherný králíček.
Se sestřičkou měli jsme málem šok,
tak jsme si museli dát ten sladký Big shock.

Hnědobílý králíček s kulatým zadečkem,
to byl dnes náš nejdražší dáreček!
Dojetím nám došly slova,
proto jsme si pustili program NOVA.

Domeček nádherný králíček měl,
poté, když jsem ho uviděl.
Rodina byla celá šťastná,
že byla už celá masná.

Na NOVĚ hrál program,
ze kterého jsem chtěl autogram.
Sestra a já jsme rodiče objali,
až se nám skoro rozplakali

Moje rodinné trable
Adéla Radová
(ZŠ a MŠ Palkovice)

Jednou v noci se mi zdálo,
že jsem spadl do pekla.
Fakt už chybělo jen málo
a čertice mě upekla.

Naštěstí mě budí maminka
a řekla mi, že se vstává,
protože nemůže najít tatínka,
což byla opravdu blbá zpráva.

Hledali jsme ho u babičky,
dokonce i u dědečka,
ale našli jsme jen plyšové kočičky
a nebo Pana sýrečka.

Pan sýreček, to je křeček,
který bydlí u dědy.
Je černý jako uhlíček,
ale čumák má bledý.

Přijela i babička,
vždyť je to její dcera-
a říkala jí „maličká“,
i když je jménem Věra.

Teta dobře dopadla
a rychle se vyléčila.
Špatná nálada z ní opadla
a už zase cvičila.

Pak jsme domů všichni jeli
a oslavit jsme to chtěli.
A byli jsme veselí,
o takovém konci jsme sněli.

Tak jsme se vrátili domů
a najednou přijíždí auto.
Viděl jsem ho se stromu –
a máma volá: „Táto,
hledali jsme tě všude!“
A najednou táta spustí:
„Já jsem byl u tety Rudé,
chtěla jenom zamést listí.“

Teta Rudá, to je dáma,
má i pejska pudla.
Je o dost starší než máma
a k tomu ještě zchudla.

Teď se dostala do nemocnice,
přeci jen už má nějaký věk.
Byl tam doktor a plakát slonice
a ten doktor dal tetě lék.

Říkal, že se z toho dostane,
vždyť je to jen teplota
a ta rychle ustane,
pokud není měkkota.

Naše rodina
Lukáš Linhart
(ZŠ Čs. armády 570, F-M)

Mamka, taťka, sestra, já,
to je naše rodina.
Bydlíme v rodinném domku,
trávíme čas spolu, venku.

Inženýrem je můj táta,
když něco nefunguje, opravit to chvátá.
Je jako topol vysoký,
s knihami je navždy spjatý.

Moje sestra, to je něco,
z rodiny je pěkné eso.
Smích ji nikdy nepřejde,
každý problém obejde.

Mamka zelenou má nejradši,
všechno s chutí vyřeší.
Díky ní jsme pořád zdraví,
práce v lékárně ji baví.

Babi a děda z Ostravy
občas se u nás zastaví.
Když úkol z matiky těžký je moc,
děda rád přispěchá na pomoc.

To je naše rodina,
na světě jen jediná.
Na celém světě nejlepší,
to prostě nelze popřít.

Taková malá rodinka
Vojtěch Nováček
(ZŠ Čeladná)

Moje maminka je Hanička
a je velice hodňučká.
Můj tatínek je Jirka
a rád sbírá ptačí pírka.

Také mám bratra Jirku,
který miluje posilku.
A do čtvrtice mám křečka Matýska,
který doslova nesnáší Cipíska!

Mám rád svého Matýska,
který nesnáší Cipíska.
Bříško má úplně bělučké
a tlapičky malučké.

Můj bratr je někdy hňup,
alespoň mu zůstal celý chrup.
Taky brácha hodně spí
a taky hodně o politice sní.

Ptáte se, co taťka?
No tak ten je dobrá maťka.
Taky je to velký pán!
A jak on poví: „Sako si rád oblíkám.“

Maminka mi drží palce
a já zatím bojuju ve válce.
A zatím, co tuto báseň píšu,
vzpomínám na kámoše Ríšu.

A toto by byla naše rodinka,
která má mě, bráchu, křečka, maminku a tatínka.

Rodina je vzácná věc
Martina Wardasová
(Masarykova ZŠ a MŠ, Hnojník))

Když potkám babičku,
tak se směji jen chviličku.
A co teprve můj dědeček!
Ten vypadá jak Mrazíček.

Vidíš támhletu babičku?
Tak to je ta moje, strýčku.
Můj veliký strýček
vypadá jak sýček.

Moje pražská tetička
vypadá jak má sestřička.
teta je malá, hubená a velmi opálená,
víte do čeho? No přece do hněda.

Moje starší sestřičky
pracují u babičky.
A náš dědeček
spinká jako slimáček.

Víte, kdo jsou ti naši rodiče?
No přece ti z toho seriálu Ulice.
tatínek je velký boss
a má velký nos.

Moje milá maminka
je větší jak tetinka.
Rodina je vzácná věc,
važme si jí nakonec.

Blázinec mojí tety Gréty

Kateřina Kolouchová
(ZŠ a MŠ Palkovice)

Moje milá teta
jmenuje se Gréta.
Doma chová pískomila,
je to holka a je moc milá.

Říká se jí Týna,
zrak na nás upíná.
Nejradši má zrníčka,
srst má hladkou jako peříčka.

Psy má teta moc moc ráda,
ten její mě nepostrádá.
Co potřebuje, tak to má,
teta mu to všechno dá.

Však i pejsek někdy zlobí.
Teta se učí jezdit na koni.
A pes, ten to nemá rád,
není s koněm kamarád.

Teta Gréta Pěluchová,
ta má velmi bystrá ucha.
Bydlí v Praze v domě čtyři,
umí jezdit jako nejlepší rytíři.

Já to mám u tety ráda,
má nejednoho kamaráda.
Teta má velký zvěřinec.
Táta říká, že je to blázinec.

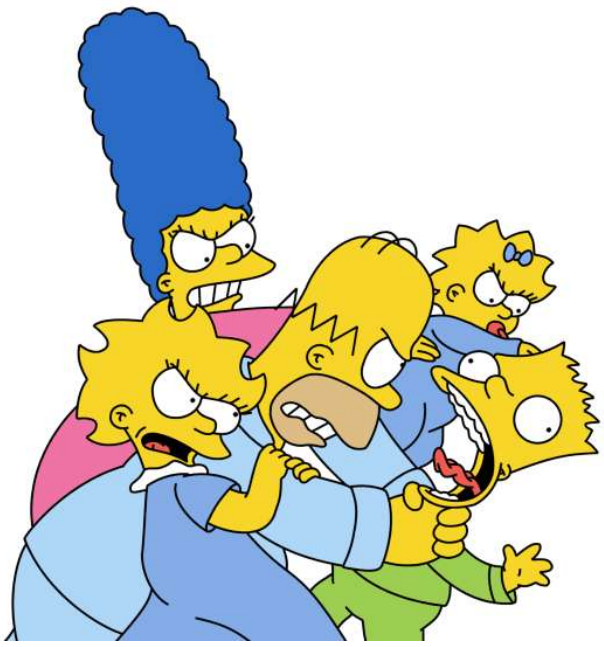

Pes prý vrčí
a pískomil píská,
táta tetu neslyší,
i když na něj vříská.

Málem bych zapomněla na papouška,
říká se mu tichá rouška.
Celý den je potichu,
neřekne jedinou slabiku.

Je mi ho líto, chudáka,
nepovažuji ho za ptáka.
Je to můj nejlepší kamarád,
myslím, že i on mě má rád.

Já tam mám všechny ráda,
nejvíce ale svého kamaráda.
Ještě více než nejvíce mám ráda svoji tetu.
Moji milou a hodnou Grétu.

Já se těším na příště,
pojedeme do Řepiště
za dědečkem Otakárkem
a za babičkou Milenou.
Prosím tetu, ať jede se mnou.
Ona mi však odpoví,
že se to nikdo nedoví,
nemůže nechat zvířata sama,
byla by to pro ně rána.

Tak už znáte zvěřinec
mojí tety Gréty.
Není to žádný blázinec!
Příště vám řeknu o její sestře Pety.

KATEGORIE IV.

Děkuji…
Nela Wardasová
(Masarykova ZŠ a MŠ, Hnojník))

Děkuji, maminko,
že při mně stojíš.
Děkuji, maminko,
že vždycky víš.
Děkuji, maminko,
že jsi můj poklad.
Děkuji, maminko,
že zaženeš můj hlad.
Tady máš důvody,
proč Tě mám ráda.
Prosím, buď vždycky
jen moje máma.

Děkuji, tatínku,
že jsi tu taky.
Děkuji, tatínku,
za všechny ty roky.
Děkuji, tatínku,
za krásné dni.
Děkuji, tatínku,
že tady jsi.
Ty jsi můj otec
a já jsem Tvá dcera.
Taky mě máš rád –
tos mi řek včera.

Děkuji, babičko,
za Tvou velikou starost.
Děkuji, babičko,
že jsem nikdy nebyla JEN host.
Děkuji, babičko,
že jsem mohla být vnučka Tvá.
Děkuji, babičko,
že jsi byla vždy tak svá.
Tohle jsou mé díky pro Tebe,
tak Ti je s úsměvem posílám do nebe.

Děkuji, sestřičko,
za Tvůj smích.
Nesmát se s Tebou,
to by byl hřích.
Děkuji, sestřičko,
že mě vždy kryješ
i když pak do mě celý den ryješ.
Bez Tebe nedám ani ránu,
můžu za Tě děkovat
jen a pouze Pánu.

Děkuji, dědečku,
úplně za všecko.
Znám Tě už od doby,
co byla jsem děcko.
Hráli jsme na schovku,
dávals mi sladkosti…
Já Tě mám, dědečku,
ráda až na kosti.

Těchhle pět lidí mě dělá šťastnou,
dřív, než půjdu spát a než mi zhasnou.
Chci vám jen říct, má rodino:
Miluji vás nade vše
a nevyměnila bych vás ani za kino. ☺
UZNÁNÍ ODBORNÉ POROTY
UZNÁNÍ ŽÁKOVSKÉ POROTY

Babička vařila hostinu
Matěj Pobucký
(ZŠ Čs. armády 570, F-M)

Jednou děda přiletěl
na připáleném pekáči,
podíval se, nasedl a odletěl.
Pivo mu totiž nestačí.

Zaletěl hned do obchodu,
pivo hledal, nenašel.
Sbalil pekáč na dohodu,
zamával a odešel.

Babička dědečka hledala,
on přiletěl na káře.
Mezitím radostně zpívala,
mrskl jí pekáč do tváře.

Oba dva za námi přišli domů,
jestli prý pekáč nemáme.
Otec právě ořezával pár stromů,
my jim ho tedy půjčíme.

Babička kachnu vařila,
až se z ní pára kouřila.
Dědeček nakrájel hříbeček,
ochutnal však jen drobeček.

Měli jsme velikou hostinu,
tetička upekla bublaninu.
Strýček začal rozlévat vínečko,
mě však chutnalo jen maličko.

Rodina jsme jak každá jiná,
nemáme žádná předsevzetí.
Když budem držet spolu, bude silná.
Budeme mít určitě hodně dětí.

Moje drahá rodina
Jaroslav Bílek
(ZŠ a MŠ Palkovice)

Rodina je můj základ,
těžko však o tom napsat výklad.

Maminka mi se vším ráda pomůže.
V práci zase váže růže.

Babička se ráda stará,
avšak s ničím se nepárá.

Dědeček má rád les,
v minulosti zvládl nejeden ples.

Strejda, ten je ubrblaný.
Babička shledala, že je utahaný.

Detaily netřeba zmiňovati.
Drahý bratranec se svou chotí
za rok bude oddávati.

Prateta s prastrýcem relaxují na dovolené.
Proč ne? Je to přeci povolené.

Pra-pradědeček byl velký hrdina.
Položil život za války…
-dobře se na něj vzpomíná.

Moje morčátko je moje zlatíčko,
nad ničím nepřimhouří očičko.

Můj kocour je neposlušný,
je ovšem velmi příslušný.

A co má teta? Ta si žije ve městě.
Vyhovuje jí to, práci má po cestě.

Miluji svou rodinu.
Nic jí nedávám za vinu.

Moje sestra
Kristina Gřesová
(ZŠ a MŠ Palkovice)

Moji sestru mám moc ráda,
víc, jak jakéhokoli kamaráda.
Spoustu zábavy si spolu užíváme,
ale i tak se někdy pohádáme.

Obě rády sportujeme
a někdy se na koních projedeme.
Do stejné školy chodíme,
a tak si někdy navzájem radíme.

Je docela malinká,
ale zato krásná jako květinka.
Z výšky si furt hlavu dělá,
ale ve volejbalu na hřišti lítá jako střela.

Vždycky, když se někam jede,
metá salta všude, kde jen to jde.
V gymnastice je to hvězda,
každý ji hned pozná.

Jednu špatnou vlastnost má,
a to že se do školy nerada učívá.
Po obědě, když jsme všichni plní,
se zeptá: "Bude nějaké sladké překvapení?"

Všichni na ni valí oči,
že to, co snědla, jí nestačí.
Možná to zní, že je tlustá.
Ba ne, je hubená a mlsná.

Má milovaná rodina
Matyáš Kohut
(ZŠ Čs. armády 570, F-M)

Mám rád svoji rodinu,
držíme spolu jednotu.
Každý den, každou noc,
jsme spolu prostě moc.

Mám ji rád fakt hodně,
protože máme pohodu v domě.
A co moji nejbližší?
Teď vám je popíši:

Moje máma, to je třída,
má tvář jako Mona Lisa.
Povoláním chemička,
jde jí radost od srdíčka.

Taťka, kabrňák z vesnice,
sklízí obdiv velice.
Všichni v něm něco zvláštního vidí,
za jeho pohodu se mu často diví.

A co sestra, kterou mám?
Nikomu ji neprodám.
Jelikož už s námi nežije,
tak mohu jen doufat,
že svůj život krásně prožije.

O zbytku už nic neřeknu,
nechci ztrácet další vteřinu.
Ať si odpustí všechny pindy,
vynahradím jim to jindy.

Má definitivně poslední z vět:
Miluji vás, jste můj svět!

Naše šílená rodinka

Sylvie Konečná
(Masarykova ZŠ a MŠ, Hnojník))

U nás doma není den,
kdy se vůbec nezasmějem.
Náš nejmilejší tatínek
je veliký vtipálek,
maminka se chytá za hlavu:
„Cos to zase vymyslel, náš tatínku!“

Naši prarodičové milí,
ti se nad vším rozezlobí.
Někdy je to až tak k smíchu,
že se až dusíme
a babička s dědečkem se diví,
co to zase děláme.

I když jsem chtěla bratříčka,
narodila se moje drahá sestřička.
Smysl pro humor zdědila po otci,
spěch po matce,
proto se s ní nejedná zrovna hladce.
Někdy má i dny,
které jsou s ní příšerný.
Naopak jsou také dny,
které jsou s ní kouzelný.

Táta je hlava chytrá,
vždycky nám poradí.
Je to ale taky nepořádník,
zase si někde nechal šroubovák.
Jednou nůžky, brýle, kladivo nebo telefon,
podruhé zas něco jinýho.

Vrátíme se k mamince,
ta dělá nejlepší lívance.
Dorty peče nerada,
taky ne jídla, co jsou plná sádla.
Ona radši klasicky,
svíčkovou a tři knedlíky.

Kdo je náš nejstarší člen rodiny?
Babička z naší dědiny.
Je jí sice přes osmdesát,
je ale stále moderní,
ví, co zrovna frčí.
Ráda pěstuje maliny a hrášek,
okolo pasu má uvázaný stříbrný pásek.
Ráda kouká, a my s ní,
na pořady televizní.
Vždy a všude poradí nám,
proto ji tak ráda mám.

Celá naše rodina,
ta je prostě šílená.
Z celého srdce ji ale miluji,
jako babiččiny maliny.
Někdy, občas to tak růžové není,
však ono se to brzo změní.
Hlavně, že jsme spolu,
zdraví, šťastní, spokojení
a dobře se máme,
přejeme si, aby naše pohoda trvala stále.